

Phẩm 5: TỊNH GIỚI (Phần 1)

Phật bảo:

–Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới có mười điều khổ não, khó có thể chịu đựng được. Tỳ-kheo đã gồm đủ mười điều khổ não thì ở trong Phật pháp không thể thắm nhuần pháp vị, ghét người nói pháp, không thích gần gũi.

Những gì là mười?

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới thấy tăng hòa hợp không sinh tâm vui mừng. Vì sao? Vì hòa hợp bố tát chắc chắn sẽ đuổi ta ra khỏi đại chúng, Tỳ-kheo xấu ác biết mình có lỗi, luôn ôm lòng sâu khổ, đối với người giữ giới thì giận dữ không vui.

Này Xá-lợi-phất! Đấy gọi là điều khổ não thứ nhất của Tỳ-kheo phá giới, tất bị đọa vào đường ác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới bị đại chúng ghét bỏ không muốn gần gũi, như con bò ác có sừng nhọn khiến mọi người đều tránh xa, Tỳ-kheo ác ấy biết mình có lỗi, thường ôm lòng sâu khổ.

Này Xá-lợi-phất! Đó gọi là điều khổ não thứ hai của Tỳ-kheo phá giới, chắc chắn sẽ bị đọa vào đường ác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới gặp chúng Tỳ-kheo, biết mình không đồng chỗ tâm xấu ác nên luôn lia bỏ, ôm lòng hổ thẹn, không thể hòa nhập với chúng.

Này Xá-lợi-phất! Đây là điều sâu khổ thứ ba của Tỳ-kheo phá giới, nhất định sẽ bị đọa vào đường ác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới tâm ác độc luôn phát khởi mạnh không thể giáo hóa, dẫn dắt hãy còn không thể đứng vào hàng giới pháp của ngoại đạo, hướng hồ là đối với giới pháp thanh tịnh. Do nhân duyên phá giới ấy nên mọi người không gần gũi.

Này Xá-lợi-phất! Đây là điều khổ não thứ tư của Tỳ-kheo phá giới, chắc chắn sẽ bị đọa vào đường ác.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới lấy tài vật của người khác để nuôi dưỡng thân mình, ta nói người ấy chính là kẻ đang gánh nặng. Vì sao? Vì người đã hành hóa chứng đắc thì nên thọ nhận sự cúng dường, còn Tỳ-kheo phá giới thì không phải là người hành hóa, không phải là người chứng đắc. Thế nên, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới sẽ ở trong trăm ngàn vạn ức kiếp phải cắt thân xẻo thịt mình để đền trả cho thí chủ. Nếu thọ sinh làm thân súc sinh thì luôn bị chở nặng. Vì sao? Vì như chia một sợi tóc ra thành ngàn ức phần, Tỳ-kheo phá giới hãy còn không thể làm mất đi một phần của sự cúng dường, huống chi là có thể làm mất đi các sự cúng dường khác về y phục, thức ăn uống, đồ dùng, thuốc men.

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới tham chấp pháp phục của bậc Thánh, hãy còn không nên vào chùa dù là một bước, huống hồ là được thọ nhận một chút nước uống, cho đến giường nằm nhỏ. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Người ác như vậy ở trong cõi trời, người chính là giặc lớn, tất cả thế gian đều nên xa lìa.

Này Xá-lợi-phất! Người hủy hoại ấy tức là oan gia, Như Lai đều chấp nhận cho tất cả thế gian cùng đi đến chỗ của Như Lai. Nhưng kẻ phá giới thì Như Lai ngăn lại, vì chẳng phải là đệ tử của Phật, hướng hồ là trụ trong giáo pháp của Như Lai dù chỉ một ngày.

Này Xá-lợi-phất! Ví như người chết, rắn cết, chó chết, rất là hôi thối, chư Thiên

thanh tịnh khi sắp sắp dạo chơi đều không muốn nhìn thấy những cây chết kia, nếu trông thấy thì tránh xa. Như vậy, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới cũng như ba cây chết kia, bất tịnh, hôi thối, người trí xa lìa, không cùng đồng sự bố tát, tự tứ.

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới ở trong giáo pháp của ta, chính là điều không an lành. Tỳ-kheo giữ giới thấy Tỳ-kheo phá giới kia tức liền xa lìa. Vì sao? Vì nếu Tỳ-kheo phá giới tiếp xúc và thọ nhận các vật thì đối với người giữ giới tức là sự xấu ác.

Này Xá-lợi-phất! Giả sử ba cây chết ô uế hôi thối đầy khắp nơi đại địa, Như Lai có thể ở nơi ấy thực hành bốn oai nghi, không thể cùng ở với Tỳ-kheo phá giới dù chỉ một khoảnh khắc. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Đó là sự thấp kém trong hàng Sa-môn, là sự hư hoại trong hàng Sa-môn, là chỗ cặn bã, là sự cấu uế, ngẫu đục trong hàng Sa-môn, là sự nhiễm ô, tà vạy, thô bỉ, làm mất Thánh đạo trong hàng Sa-môn, những người như thế, ở trong giáo pháp của ta xuất gia cầu đạo là phạm tội nặng.

Này Xá-lợi-phất! Những người như vậy ở trong giáo pháp của Như Lai gọi là nghịch tặc, là giặc của chánh pháp, là kẻ khi dối hư trá, chỉ mong cầu cho đời sống tham chuộng về y phục, thức ăn, tức gọi là kẻ làm đầy tớ cho sự vui thích ở thế gian.

Này Xá-lợi-phất! Ví như kẻ huỳnh môn chẳng phải là nam, chẳng phải là nữ, Tỳ-kheo phá giới cũng lại như vậy, không gọi là tại gia, không gọi là xuất gia, sau khi mạng chung tất bị đọa vào địa ngục.

Này Xá-lợi-phất! Ví như loài dơi muốn bắt chim thì vào hang làm chuột, muốn bắt chuột thì bay lên hư không làm chim, kỳ thật không có công dụng của loài chim, chuột, thân tướng hôi thối chỉ thích chỗ tối tăm.

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới cũng lại như vậy, đã không nhập vào hàng Tăng chúng để bố tát, tự tứ, lại cũng không nhập vào hạng phục dịch nơi cửa quan, vua, không gọi là cư sĩ, không gọi là xuất gia, như thiêu đốt cây chết cây củi còn sót lại chẳng dùng được gì, Tỳ-kheo như thế không có phẩm chất về giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, chỉ có đầy đủ phần phá bỏ giới tịnh, không thể làm phát ra âm thanh vi diệu, lớn lao, là âm thanh của giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, chỉ phát ra âm thanh hủy hoại giới pháp hết sức xấu xa đồng với kẻ xấu ác phát ra tiếng ác. Chỉ bàn tán về y phục, thức ăn uống, giường nằm, thọ nhận sự bố thí về cây trái, hoa quả, bị người giàu sang sai khiến. Lại bàn luận những việc tốt xấu, an ổn, nguy hại của đất nước, những sự việc cười đùa nơi đám đông với những ngôn ngữ bất thiện, ngày đêm luôn tìm cầu việc nhiễm ô ở đời. Tỳ-kheo như vậy là thân nghiệp, khẩu nghiệp, ý nghiệp đều không thanh tịnh, sẽ bị đọa vào địa ngục.

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới ấy thích ở chốn tối tăm, giống như loài dơi kia nghe giảng nói về kinh điển thì lấy làm lo buồn. Vì sao? Vì kinh đã nêu giảng đúng sự thật, còn người ở thế gian không thích nói thật, chỉ thích thuận theo ý muốn. Tỳ-kheo như thế đối với việc giảng nói giáo pháp tâm không thanh tịnh, càng nặng tội thêm, mau ra vào địa ngục.

Này Xá-lợi-phất! Đây là điều sâu khổ thứ năm của Tỳ-kheo phá giới, chắc chắn sẽ bị đọa vào cõi ác nhất.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo phá giới không biết xấu hổ, các căn tán loạn, hoàn toàn không thanh tịnh, oai nghi của thân, khẩu, ý nghiệp đều là bất tịnh, y phục được mặc nơi thân đều không đúng như pháp, vui thích nói dối, không thể giữ lời, tâm luôn giông ruổi đắm nhiễm theo nơi cấu uế.

Này Xá-lợi-phất! Như vật để nặn ra gạch ngói còn mới, lại đưng đầy các vật bất

tịnh dơ dáy, sau bỏ các vật bất tịnh ấy đi rồi chứa hương chiên-đàn, lại bỏ hương chiên-đàn. Như vậy, vật để nặn gạch ngói đó có những mùi gì?

–Bạch Thế Tôn, Vật để nặn gạch ngói mới làm đó, trước đã đựng đầy các vật dơ dáy nên mùi hôi thối đã bám chặt, do vậy chỉ có mùi hôi chứ không có mùi chiên-đàn.

Này Xá-lợi-phất! Người dùng các căn thanh tịnh như Tín căn... xuất gia học đạo, gặp tri thức xấu ác, bị lôi cuốn theo sự bày vẽ của kẻ ấy.

Này Xá-lợi-phất! Thế nào gọi là tri thức ác? Người tri thức xấu ác luôn ưa thích đùa giỡn, hấp tấp, không thận trọng, không biết hổ thẹn, lời nói lộn xộn, không thấu giữ các căn, tâm không chuyên chú si mê như loài vật. Thân cận với người tri thức ác như thế sẽ mất hẳn các quả Tu-đà-hoàn, Tư-đà-hàm, A-na-hàm, A-la-hán, thậm chí làm mất cả sự an lạc của hàng trời, người, hưởng hồ là có thể đạt được đạo quả Niết-bàn. Chỉ có thể tạo tác theo nghiệp, tội phá pháp cùng với kẻ phá pháp là đồng sự. Kẻ ấy hoàn toàn không thanh tịnh về thân, khẩu, ý nghiệp; không thanh tịnh về trì giới, sau khi thân hoại mạng chung, tất bị đọa vào đường ác.

Thế nào gọi là đường ác?

Đường ác đó là các cõi địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, A-tu-la. Lại có đường ác như cõi loài trùng A-do-lặc, Bà-già-la-mục-khư, Phù-di-tu-già-ca, Tu-chỉ-mục-ca. Người ấy phần nhiều sinh vào trong các loài trùng ấy.

Này Xá-lợi-phất! Người ấy theo tri thức ác nên nếu sinh trong cõi người thì cha mẹ sống thì lìa nhau, chết thì mất thân mất mạng, bà con thì suy kém, đất nước thì đói khổ, sinh trong tám thứ nạn, lìa bỏ tám nơi chốn an vui, nhiều tham dục, giận dữ, si mê, thường ưa thích đùa cợt không tự trọng, không hổ thẹn, lời nói lẫn lộn, sai lạc, không thấu giữ tâm, si mê như súc vật, bị tham dục, giận dữ, ngu si hủy hoại, cùng với người tri thức ác sinh vào chỗ không có Phật, nếu gặp Phật ở đời thì mắt không thích thấy, không thích nghe giáo pháp, không hòa hợp với chúng Tăng của Phật, luôn đầy khởi nghiệp ác. Người ác ấy ưa thích pháp thấp kém, ở trong chánh kiến sinh khởi tưởng về tà kiến, ở trong tà kiến đầy khởi tưởng chánh kiến, đó gọi là mong muốn thấp kém, nhẫn thấp kém, trí tuệ thấp kém.

Này Xá-lợi-phất! Người có trí tuệ thấp kém, hoàn toàn không thể vì chán lìa sinh tử mà khởi tâm cầu nẻo tịch diệt Niết-bàn.

Này Xá-lợi-phất! Gặp kẻ tri thức ác bị các thứ khổ não lo buồn hiện rõ hình tướng như vậy, người ấy nếu được nghe các kinh pháp sâu xa thì kinh hãi, sợ sệt, nghi ngờ như rơi vào hầm sâu, tức đó là tội nặng bị rơi xuống hầm sâu, vực thẳm. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Như trong kinh nói: Tỳ-kheo phá giới là phạm tội rất nặng. Do nhân duyên gì gọi là phá giới?

Phá: Là chỗ đã thọ giới mà khó có thể dùng lời để giáo hóa, hầu hết đều chống trái với nẻo hành vô thường, luôn hành theo tham chấp, xen tạp lẫn lộn, làm theo tham, sân, si, ưa thích các lời tạp loạn, đó gọi là phá giới. Lại còn ưa thích tạo nhiều sự việc, ưa tranh cãi, thích ngủ nghỉ, lời nói không thuận hợp, không có thứ tự, nói không thanh tịnh, tham chấp về ngã, nhân, chúng sinh, thọ mạng, cho nên gọi là Tỳ-kheo tệ ác, không biết hạn chế, điều độ, không biết pháp của Sa-môn, không biết pháp của Bà-la-môn, thích làm theo y thuật, buôn bán để cầu lợi, ưa làm sứ giả của vua gây nhiễm ô các nhà, thích được các cư sĩ cung cấp, sai khiến, làm việc để nhận sự cúng dường các thứ cây trái, hoa quả. Thích làm kẻ tại gia nêu giảng pháp của ngoại đạo, tâm luôn xa lìa pháp xuất thế gian, chưa đủ hai mươi tuổi đã thọ giới Cụ túc, thọ giới mà các căn

không đầy đủ, thân tướng thiếu sót, không thích hợp với giáo pháp. Thọ sinh vào chỗ có gạo lúa, tiền vải, vàng bạc, không thuận theo lời dạy, chống đối lại thầy, không tự biết thân mình, không biết về thân của người khác, không thể phân biệt sang hèn, ưa thích nói dối, tham chấp giới thủ, làm việc lẩn lộn, tâm không chuyên nhất, mặt mày giận dữ, tham tiếc, không tin, không biết ân nghĩa, phần nhiều ôm lòng tham dục, ham ngủ nghỉ, đùa cợt nghi ngờ, sân giận, che giấu tội ác, ưa thích tự chuyên giữ, ganh ghét, dua nịnh, không biết hổ thẹn, tự đại, buông lung, cao ngạo, ngã mạn, đại mạn, tà mạn, lừa dối, khen thân mình đẹp đẽ, hay dùng các phương tiện để mở bày cửa lợi dưỡng, lẩn hiếp kẻ tại gia, giả hiện sự thân tình gắn bó, nhờ thế lực nên có được của cải khoe khoang với mọi người, phá hủy phẩm chất của giới, định, tuệ, giải thoát, giải thoát tri kiến, đối với Phật, Pháp, Tăng tâm không quyết tin tưởng, không tin về nghiệp báo, chỉ chú trọng nơi lợi ích hiện tại, cho là không có đời sau, luôn nghi ngờ về điều này, tâm tánh nông cạn, luôn luôn sợ hãi.

Này Xá-lợi-phất! Đó gọi là Tỳ-kheo xấu ác thậm tệ, người ngu si như thế ở trong giáo pháp của Phật chính là phân thối ô uế, bất tịnh. Người ấy tạo đủ các nghiệp về thân, khẩu, ý không thanh tịnh, nên sau khi mạng chung bị đọa vào đường ác, rơi vào địa ngục lớn. Tỳ-kheo như vậy, chư Phật Như Lai và chúng đệ tử thường luôn xa lìa. Những người khác ưa thích đạo pháp, cầu sự giải thoát cũng đều tránh xa.

Này Xá-lợi-phất! Ví như chiêm-đàn đem đổ vào trong đồ bất tịnh thì cũng trở thành bất tịnh, chẳng dùng lại được. Như vậy, này Xá-lợi-phất! Người tại gia hay xuất gia nếu gần gũi với kẻ ấy, tập làm theo các hành pháp giới, chẳng bao lâu sẽ đồng với kẻ ác, hủy hoại thân sắc, phá mất oai nghi, sau khi mạng chung tất sinh vào địa ngục.

Này Xá-lợi-phất! Người ác như thế, chư Phật Như Lai, chúng đệ tử cùng những người khác cầu đạo giải thoát hãy đều xa lìa.

Này Xá-lợi-phất! Ví như chiêm-đàn để trong đồ bất tịnh thì không còn dùng trở lại được nữa. Như thế, này Xá-lợi-phất! Nếu hàng tại gia hay xuất gia dù dùng chiêm-đàn kia để xoa nơi thân vẫn chỉ là uế tạp, bất tịnh.

Này Xá-lợi-phất! Tỳ-kheo xấu ác ấy cũng lại như vậy, tuy ngồi trong chúng, tham chấp pháp phục của bậc Thánh thì vẫn hiện ra tướng Tỳ-kheo ác. Tỳ-kheo phạm hạnh thấy Tỳ-kheo bất tịnh ấy thì tránh xa, không gần gũi. Thấy người khác tránh xa thì tâm của kẻ ác kia liền tức giận, do nhân duyên này nên sau khi qua đời bị đọa vào địa ngục.

Này Xá-lợi-phất! Đây là điều khổ não thứ sáu của Tỳ-kheo phá giới, tất sẽ bị đọa vào cõi ác.

